

Ինչ մո՞ր եկեր, բոլոր հոգնածներ և բեռնափորվածներ...

Մատթեոս 11:28

Հուլիս, 2017թ.

№7 (94)

ԲԱՐԻ ԼՈՒԷ

Հայտնվեց 2009թ. հուլիսին

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հուլիս, 2017թ. №7 (91)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Եղբայրական համաժողով Ստեփան Կոզիցկու ողջույնի խոսքը.....	1
Նիկոլայ եղբայր Լինել երկրորդը.....	3
Ունենալ ճիշտ ակնկալիքներ ամուսնությունից.....	7
Հավատացյալ ծնողներն ու անհավատ երեխաները.....	8
Ձգուշացեք սուտ եղբայրներից.....	10
Աղոթքի կշիռը.....	14
Այնպես լինեին, ինչպես ես եմ... ..	15
Հարց ու պատասխան ընթերցողների հետ.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Թերթի վերաբերյալ ձեր առաջարկություններն ու վկայությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները:

Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930, էլ.փոստ՝ bari_lur_09@rambler.ru

° Ö ´ ² Û ð² Î ² Û Ð² Ø² Ä à Ô à ì

2017թ. հունիսի 23-ին և 24-ին Հանքավանում տեղի ունեցավ Հայաստանի «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» եկեղեցու եղբայրական համաժողովը, որին մասնակցում էին սպասավոր և պատասխանատու եղբայրները: Համաժողովի հյուրերն էին Գերմանիայից եպիսկոպոսներ Ռիչարդ և Ալբերտ եղբայրները, Ռուսաստանի Նոգինսկ քաղաքից Նիկոլայ եղբայրը և այլ եպիսկոպոս ու երեց եղբայրներ:

Համաժողովի երկրորդ օրը՝ հունիսի 24-ին, տեղի ունեցավ ձեռնադրություն. Դարմանյան Գրիշա և Խա-

չատրյան Սամվել եղբայրները ձեռնադրվեցին որպես եպիսկոպոսներ: Համաժողովն անցավ Սուրբ Հոգու օրհնությունով, բոլոր եղբայրներն ուրախ էին համաժողովին մասնակցելու համար:

Ռուսաստանի «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» եկեղեցու ավագ եպիսկոպոս Ստեփան Կոզիցկի եղբայրը, հիվանդության պատճառով չկարողանալով ներկա գտնվել, ուղարկել էր իր ողջույնի խոսքը, որը կարդաց Կրասնոդարի հովիվ Կևորկով Խաչատուր եղբայրը:

ê î ° ö ² Û ê ° Ø Û à Û à ì Æ â Î à ¼ Æ ò Î à ò à Ò æ à ò Û Û Æ Ê à ê Ø Ä

Սիրելի՛ եղբայրներ, փառք մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսին: Թող Աստված օրհնի մեզ բոլորիս ու փառավորվի մեր մեջ: Թանկագին եղբայրներ և Հայաստանի եկեղեցու ծառայողներ, ինչպես նաև եղբայրական հավաքույթի հյուրեր և մասնակիցներ, ընդունեք եպիսկոպոսների խորհրդի և ողջ Ռուսաստանի եղբայրության կողմից մեր սրտանց ողջույ-

նը՝ եղբայրական սիրո և հովանավորության խոսքերով:

Հայաստանի «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» եկեղեցին անցել է պայքարի շատ դժվար ճանապարհ և շարունակում է իր ծառայությունը անքակտելի միաբանությամբ: Մեր միասնական ճանապարհի պատմությունը շատ ու շատ ծառայողների միաբան և օրհնյալ

Տուլիս, 2017թ., N 7 (91)

հոգևոր աշխատանքի պատմություն է: Նրանք հալածանքի ծանր տարիներից դիմակայել են բազում տառապանքների՝ թողնելով բարի և իրենց նմանվելու արժանի օրինակ: Նրանք շատ բան են արել, որպեսզի ձևավորվի տարբեր ազգերից ստեղծված եղբայրություն, որտեղ բոլորը միմյանց հետ գտնվում են միաբանության և համերաշխության մեջ: Հովհաննու 4:38-ում կարդում ենք. «Ես ձեզ դրկեցի հնձելու զայն որ դուք չաշխատեցաք. ուրիշները աշխատեցան, ու դուք անոնց աշխատանքին մեջ մտաք»: Սակայն, սիրելիներ, կյանքն առաջ է գնում, և ժամանակները փոխվում են: Մենք տեսնում ենք, թե ինչպես են նոր սերնդի Աստծու ծառայողները լրացնում Քրիստոսի եկեղեցու կառուցողների շարքերը, և դա հիանալի է: Սակայն շատ կարևոր է հիշել, որ մենք կանչված ենք պահպանելու և հաստատելու Աստծու ժողովրդի միջև եղած միաբանությունը, որը ձեռք է բերվել մեծ և ծանր աշխատանքով: Հովհաննու 17:21-ում ասվում է. «Որպեսզի ամենն ալ մեկ ըլլան, ինչպես դուն, ով Հայր, իմ մեջս՝ ու ես քու մեջդ, որպեսզի անոնք ալ մեր մեջ մեկ ըլլան, որպեսզի աշխարհի հաւատայ թէ դուն դրկեցիր զիս»:

Մենք ունենք ընդհանուր հոգևոր արժեքներ և մեկ վարդապետություն,

և դրանք պետք է պահպանել: Երկրում շատ արագ կերպով փոփոխվող իրավիճակները եկեղեցու համար բերում են որոշակի հնարավորություններ, ինչպես նաև շատ դժվարություններ, առավել ևս Քրիստոսի Ավետարանի նկատմամբ սրբության և հավատարմության պահպանման հարցերում: Չնայած այդ ամենին, Աստծու ժողովուրդը ոչ միայն կղիմակայի, կանգուն ու հաստատ կմնա, այլև դեռ շատ բաներ կհասցնի անել Աստծու գործի համար: «Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներս, հաստատ եղեք, անշարժ կեցեք և ամեն ատեն ասեցեք Տէրոջը գործին մեջ, գիտնալով որ ձեր աշխատութիւնը պարապ չէ Տէրոջմով» (Ա Կորնթացիս 15:58): Թող Աստված օրհնի ձեզ Իր առատ օրհնությամբ և Իր ամբողջ գործությամբ:

**Չեր եղբայր՝
Սյուրիան Սեմյոնովիչ**

Միրելի՛ եղբայրներ, ես Մոսկվայի Նոգինսկ քաղաքից եմ, անունս Նիկոլայ է։ Մի քանի օր առաջ իմ սրտին մի խոսք կապավ Աստծու Խոսքից՝ «այն, ինչը մարդու համար բարձր է, Աստծու համար պղծություն է»։ Եվ այդ օրվանից, չգիտես ինչու, այդ խոսքերն ինձնից չեն հեռանում։ Ես անընդհատ դրա մասին եմ խորհում ու մտածում։ Ես ձեր ժողովրդի մեջ նկատեցի մեծ հարգանք մեկը մյուսի նկատմամբ, նկատեցի, թե ինչպես եք մեկդ մյուսիդ պատվի արժանացնում, և դա ինձ անչափ դուր եկավ։ Դուկաս 16:15-ում Տեր Հիսուսը փարիսեցիներին ասում է. «...մարդոց մեջ բարձր եղածը Աստուծոյ առջև պիղծ է...»։ Ի՞նչ է նշանակում պղծություն։ Դա ինչ-որ տիպի, անմաքուր, զգվելի բան է։ Աստված իմ, ների՛ր ինձ, եթե իմ մեջ ինչ-որ բան բարձր է եղել մարդկանց առաջ։ Չէ՞ որ դա Քեզ ատելի է, չէ՞ որ Դու զգվում ես դրանից։

Եղբայրներ, ես ուզում եմ այսօր խոսել մի նյութի մասին, որն անվանել եմ «Լինել երկրորդը»։ Երբ ես մտածում էի այս թեմայի վերաբեր-

յալ, Սուրբ Գրքում շատ տեղեր հանդիպեցին, որտեղ խոսվում էր այդ մասին, և ես հասկացա, որ ով չի ուզում լինել երկրորդը, չի կարող մնալ որևէ մեկի իշխանության տակ, նա հպարտ է ու շատ վտանգավոր։ Գ՜նվի. 1:9-10-ում ասվում է. «Եկեղեցիին գրեցի. բայց Դիոտրեփես, որ անոնց մեջ առաջին ըլլալ կ'ուզե, մեզ չընդունիր։ Ասոր համար եթե գամ, անոր ըրած գործերը պիտի յիշեմ, որ մեզի դեմ շաղակրատելով չարախօսութիւն կ'ընէ. և ասով ալ գոհ չեղած՝ ինք չընդունիր եղբայրները, ու անոնք որ կ'ուզեն ընդունիլ՝ կարգիլէ, ու եկեղեցիէն ալ կը հանէ»։ Այս մարդը ուզում էր միշտ լինել առաջինը, նա ոչ մի կերպ չէր ցանկանում լինել երկրորդը։ Թեկուզ նրանից առաջ կային շատ առաքյալներ, բայց նա չէր հանդուրժում իշխանության տակ լինելը։ Այս մարդը՝ Դիոտրեփեսը, չէր կարողանում ընդունել իրենից վերև եղած իշխանությունն ու ենթարկվել նրան։ Այդպիսի մարդիկ խիստ վտանգավոր են։ Եվ մենք տեսնում ենք, թե ինչի մեջ էր նրա վտանգավոր լինելը. նա չէր ընդունում եղբայր-

Մայիս, 2017թ., N 7 (91)

ներին, անհնազանդ էր ու չարախոսում էր եղբայրների մասին: Նա վատ ազդեցություն էր ունենում շրջապատի մարդկանց վրա: Նրա ետևում կային մարդիկ, որոնք համամիտ էին նրա հետ և պաշտպանում էին նրան, նա նրանց հանել էր եղբայրների և առաքյալների դեմ: Եվ տեսեք, թե ինչ է ասում Հովհաննես առաքյալը. «Ես կգամ և կհիշեցնեմ նրան...»: Դիտարեփեսան ուզում էր առաջինը լինել, նա չէր ուզում լսել Հովհաննեսին, որ Զրիստոսով ուներ իշխանություն, որով եկեղեցիներ էր հաստատում ու կառավարում: Շատ վտանգավոր է, երբ չես ուզում լսել այն մարդուն, ում Աստված տվել է իշխանություն: Շատ վատ հետևանքներ կլինեն այն մարդու կյանքում, որը չի կարողանում լինել իշխանության ներքո:

Ծառայության բերումով ես շատ եմ լինում տարբեր եկեղեցիներում և Աստծու օգնությամբ լուծում այդ եկեղեցիներում տիրող որոշ անհաճելի հարցեր: Շատ հաճախ այդպիսի վիճակներ ստեղծվում են հենց եկեղեցու ծառայողի պատճառով, ինչպես և Դիտարեփեսի դեպքում էր:

Սիրելի՛ եղբայրներ, ինձ համար դժվար է դա ասելը, ես չեմ ուզում ցածրացնել ոչ մի եղբոր, բայց մենք գիտենք, որ հիմնականում պատճառը եկեղեցու սպասավորի մեջ է:

Մարդը չունի խոնարհություն ու չի կարողանում զիջել, նա ամուր կանգնած է իր ասածի ետևում, ինչպես Դիտարեփեսը: Սիրելիներ, Թվոց 16:12-13-ում ասվում է. «Եվ Մովսես Եղիաբի որդիները, Դաթանը ու Աբիրոնը, կանչելու համար մարդ դրկեց. և անոնք ըսին, Չենք ելլեր. մեզ անպատի մեջ մեռցնելու համար՝ կաթ ու մեղր բղխող երկրէ մը մեզ հանելոքի՞չ բան է, որ մաս մեր վրայ տիրապետել կ'ուզես»: Ինչո՞ւ եք ուզում դուք ձեզ բարձրացնել Տիրոջ ժողովրդի վրա: Եղբայրներ, ինչպես սկզբում ասացի, իմ խոսելու թեման էր «Լինել երկրորդը»: Լինել երկրորդը՝ նշանակում է լինել Աստծու օրհնության տակ: Պետք չէ մտահոգվել, անհանգստանալ, այլ պետք է կարողանալ լինել երկրորդը: Եթե նույնիսկ դու առաջինն ես, եթե նույնիսկ դու ղեկավար ես, միևնույնն է, դու պետք է կարողանաս լինել երկրորդը: Նայենք Կորնթի, Դաթանի և Աբիրոնի օրինակը: Կորնթը վտանգավոր մարդ էր, նա չէր կարողանում քայլել իշխանության տակ, նա մերժում էր Մովսեսի իշխանությունը, որ տվել էր Աստված: Նա իր աչքին միշտ ճիշտ էր երևում ու ասում էր, թե՝ մենք բոլորս սուրբ ենք ու բոլորս հավասար ենք: Նա ազդեց 250 հոգու վրա, որոնք հասարակ մարդիկ չէին ու

ճանաչված էին Աստծու կողմից, բայց այդ ամենի ետևում կանգնած էր հպարտությունը, և մարդիկ չկարողացան հասկանալ: Եվ այսօր էլ մարդիկ չեն կարողանում հասկանալ ու չեն կարողանում տարբերել ոմանց, որոնք ուզում են լինել առաջինը:

Երբ մենք ուսումնասիրում ենք Սուրբ Գիրքը, տեսնում ենք, որ այդպիսի մարդիկ հպարտ էին, նրանք նախանձում էին Աստծու մարդկանց: Նրանք կարծես փափագում էին սրբության, բայց այդ ամենի ետևում կանգնած էր հպարտությունը: Թվոց 16:13-ում ասվում է. «Նաև մեր վրայ տիրապետե՞լ կուզես...»: Ահա ամբողջ պատճառը և արմատը: Նրանք չէին ցանկանում իշխանություն ունենալ իրենց վրա, նրանք ուզում էին իրենք իշխեին: Նրանք չէին ուզում լինել երկրորդը, դա նրանց համար ցածրանալ էր: Եվ մենք տեսնում ենք, սիրելի՛ եղբայրներ, այդ ամենի հետևանքը, թե ինչով այդ ամենը ավարտվեց, ինչի հասավ Կորինթացիներին: Ահա վտանգը, երբ մենք չենք կարողանում լինել երկրորդը: Եսայի 14:12-15-ում ասվում է. «Ով առտուանց ծագող Արուսեակ, ի՞նչպես երկինքէ ինկար ու մինչև գետին կործանեցար, դու ուր ազգերը նկուն կ'ընեիր: Դու սրտիդ մէջ ըսած էիր երկինք ելլեմ ու իմ արքունի Աստուծոյ աստղերէն վեր

բարձրացնեմ.... Բարձրելոյն մմանիմ: Բայց ահա դժոխքը կ'իջնես, գութին խորունկ տեղերը...»: Ուշադրություն դարձրեք, սիրելի՛ եղբայրներ, որ ընկավ, կոտրվեց, ջարդուփշուր եղավ, իսկ 15-խոսքում ասում է՝ իջավ դժոխք, մինչև խորը գութի մեջ: Ահա հետևանքը: Նա չէր ուզում լինել երկրորդը, նա ուզում էր լինել Աստծուն հավասար և նույնիսկ ասում էր, թե՛ գնամ երկինք, աստղերից վեր դնեմ իմ արքունիքը...: Ահա թե որտեղից է չարիքը, ահա թե որտեղից է մեղքը: Շատ լավ է, երբ բարձրանալը լինում է օրինական կերպով, բայց երբ այդ ամենը անօրինական ճանապարհով է տեղի ունենում, նշանակում է, որ դու չես կարողանում լինել երկրորդը: Դուկաս 7:8-ում հարյուրապետն ասում է. «Վասն զի ես ալ իշխանութեան տակ դրուած մարդ մըն եմ, ու իմ հրամանիս տակ զինուորներ ունիմ. և ասոր կ'ըսեմ, Գնա, ու կ'երթայ. և միւսին՝ թէ Եկուր, ու կու գայ. և ծառայիս՝ թէ Այս բանը ըրէ, ու կ'ընէ»: Եղբայրներ, տեսե՛ք, թե ինչ է նա ասում: Նա ասում է, որ ինքը իշխանության տակ մարդ է ու ունի իշխանություն և հրամայում է աջ կամ ձախ գնալ, ու բոլորը իրեն լսում են և ենթարկվում: Եվ հարց է առաջանում, թե ինչու է նա այդ ամենը ասում: Երբ նա ասում է, թե՛ ես

Էլ իշխանության տակ մարդ եմ, դա նշանակում է, որ ինքը կարող է խոնարհվել, կարող է լինել երկրորդը, և դա Հիսուսին շատ է դուր գալիս: Եվ տեսեք, թե ինչպիսի հրաշալի հատկություններ ենք մենք գտնում նրա մեջ. նա ասում է. «Ես արժանի չեմ, որ Դու գաս իմ տուն»: Շատերը կցանկանային, որ Հիսուսը գնար իրենց տուն, իսկ հետո անգամ կհպարտանային, կպարծենային: Եվ տեսեք, թե ինչպես Աստված նրան օրհնեց: Այո՛, այս մարդը Հիսուսին զարմացրեց իր հավատքով. պարզվեց, որ նրա մեջ շատ մեծ հավատք կար: Նա հավատքի մասին նույնիսկ չէր էլ մտածում: Այդ մենք ենք հիմա մտածում ու ձգտում ենք ունենալ հավատք, իսկ նա հեթանոս էր, բայց նրա մոտ գործեց հավատքը՝ խոնարհության հետ միասին: Հնարավոր է, որ մենք վազենք, բայց չհասնենք նրա հավատքին, սակայն անհրաժեշտ է ցուցաբերել խոնարհություն, ինչպես այդ հարյուրապետը: Եվ Հիսուսն ասաց, որ նա մեծ հավատք ունի և իր ուզածը կստանա: Եվ նա հենց այդ պահին ստացավ: Փառք Տիրոջը:

Սիրելիներ, Հիսուսը մեզ սովորեցնում է, Նա ամեն բանում առաջինն է, բայց երբ որ պետք եղավ, նա ծառայի կերպարանք առավ և մեզ գնեց՝ Իր վրա վերցնելով մեր մեղքերը:

Մեզնից շատերը չեն ցանկանում մեղքը իրենց վրա վերցնել, չեն ուզում երկրորդը լինել և այդ պատճառով էլ չեն ունենում խաղաղություն, չի լինում միաբանություն: Փառք Տիրոջը, որ մենք Հիսուսի մեջ ենք, ներված ենք և հավիտենական կյանքի ժառանգորդներն ենք: Հիսուսը մեզ համար օրինակ եղավ, և մենք պետք է միայն ու միայն Նրան նմանվենք: Մատթ. 20:27-28-ում գրված է. «Ու ձեզմե ով որ առաջին ըլլալ կ'ուզե, թող անիկա ձեր ծառան ըլլայ. ինչպես Որդին մարդոյ չեկաւ սպասաւորութիւն ընդունելու, հապա սպասաւորութիւն ընելու և իր կեանքը շատերու համար փրկանք տալու»: Հիսուսը չեկավ, որ Իրեն ծառայեն, այլ եկավ, որ Ինքը ծառայի մեզ համար: Ահա գաղտնիքը, սիրելի՛ եղբայրներ. եթե դու կարող ես լինել երկրորդը, եթե դու ընդունակ ես լինելու ծառա ու ծառայելու, նշանակում է դու կարող ես և կյանքդ դնել Աստծու ժողովրդի համար: Քրիստոս Իր կյանքը դրեց: Մենք ի՞նչ ենք մտածում, առաքյալներն ինչպե՞ս կարողացան իրենց կյանքը դնել: Նրանք իրենց կյանքը դրեցին, նրանք հասկացել էին իրական քրիստոնեական կյանքի իմաստը: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

**Նիկողայ եղբայր, եպիսկոպոս
Ռուսաստան**

ԱՄՈՍՆՈՒՄԻ ԵՐԱՆՈՒՄԻ ԵՐԱՆՈՒՄԻ ԵՐԱՆՈՒՄԻ ԵՐԱՆՈՒՄԻ ԵՐԱՆՈՒՄԻ ԵՐԱՆՈՒՄԻ

Ամուսնանալու որոշում կայացնելիս անհրաժեշտ է, որ ինքներդ ձեզ տաք մի քանի հիմնարար հարցեր:

Առաջինը՝ հույս ունենա՞րք արդյոք, որ ամուսնությունը ձեզ կդարձնի ավելի երջանիկ, կտա ամբողջականություն, նպատակ, ինքնագոհություն կյանքում: Երբ դուք այսպես եք մտածում, Քրիստոսը դադարում է ձեր Աստվածը լինելուց: Ընտանիքը հիասքանչ մեկն է շնորհի է Աստծուց: Բայց սխալ է սպասել, թե ամուսնությունը իմաստ կհաղորդի ձեր կյանքին կամ կտա նպատակ, անվտանգություն և ինքնահարգանքի զգացում կրե՞րի՝ ընդ որում ազատելով հուսահատությունից, սեփական անլիարժեքության զգացումից, վիրավորանքից կամ մեկուսացումից:

Հաճախ մարդիկ ամուսնության մեջ են մտնում նման անիրական սպասումներով: Ամուսնությունը, ան-

շուշտ, կազդի ձեր կյանքի վրա և կձևավորի այն շատ հարցերում: Բայց չարժե սպասել դրանից այն, ինչ միայն Հիսուսը կարող է տալ: Ամուսնության մասին անիրական, աղավաղված պատկերացումը կրե՞րի հուսահատության, բարկության և հուսախաբության, երբ կողակիցը սխալվի և պարզվի, որ նա «կավե ոտքեր» ունի:

Ակնկալո՞ւմ եք, որ ամուսնությունը ուրախության, երջանկության և օրհնության աղբյուր է: Այն տալիս է ավելի մտերիմ ու լեցուն մարդկային փոխհարաբերությունների ստեղծման հնարավորություն: Ամուսնության մեջ կա Աստծու օրհնությունը, մտերմություն՝ տարբեր մակարդակների վրա, համագործակցություն աշխատանքում և առօրյայում, երեխաներ, ազատ դրսևորվելու հնարավորություն:

Բայց ապագա ամուսինը չի լուծի ձեր անձնական խնդիրները և չի կարողանա լրացնել ձեր ցանկությունները լիարժեքորեն: Ամուսնությունն առաջին հերթին պետք է սովորեցնի ձեզ ծառայել՝ ձեր կողակցի համար օրհնություն լինելու, անգամ եթե դա անելը դժվար է: Հավատարմով Աստծուն ու կյանքը կառուցելով

Տուլիս, 2017թ., N 7 (91)

Աստծու խոստումների և պարգևների վրա, որ ունեք Հիսուս Քրիստոսում, դուք կկարողանաք ոչ միայն հանդարտեցնել ձեր կյանքի փոթորիկները, այլև դրանց շնորհիվ աճել սիրո մեջ՝ դառնալով հասուն մարդ:

Անկեղծորեն պատասխանեք ինքներդ ձեզ՝ արդյոք ցանկանո՞ւմ եք ընտանիք կազմել ինչ-որ բան ստանալու համար:

Գիտակցո՞ւմ եք արդյոք, որ պետք է տվող լինել, որովհետև արդեն ստացել եք Աստծուց այն, ինչի կարիքն ունեիք. «Ամեն ինչ որ կամենում եք՝ թե՛ ձեզ անեն մարդիկ, այնպես էլ դուք արեք նրանց» (Մատթ 7.12): Դուք, իհարկե, ցանկանում եք ունենալ այն բոլոր օրհնու-

թյունները, որ հնարավոր են ամուր ամուսնության մեջ: Բայց հիշեք, որ Հիսուսը պետք է լինի ձեր կյանքի հիմքը, որպեսզի կարող լինեք օրհնություն լինելու:

Միայն այդպես է հնարավոր կառուցել տունը «Ժայռի վրա», որպեսզի այն կանգուն մնա, երբ հուսահատությունների հոսքը վրա հասնի: Խոստումները, որ ավանդաբար ասվում են հարսանիքի ժամանակ, արդյունավետորեն արտացոլում են այդ գաղափարը. «Լավ և վատ օրերում, հարստության և աղքատության մեջ... սիրել ու հոգ տանել քո մասին մինչև մահը չբաժանի...»:

Դեյվիդ Փաուլիսոն

ԾՁ ի շ ի շ ծՍՁ Է ի Ս ձ Օ Ս Օ ծ Ս ձ Օ

Ձ Ս Ծ Ձ ի շ ի Օ ծ Օ Է Ձ Ս Օ ծ Ա

Նոյիս, 2017թ., N 7 (91)

Այս աշխարհում ամենատխտր բաներից մեկն այն ընտանիքներն են, որտեղ ծնողներն ի սրտե հավատում են Աստծուն, ընթանում են երկնքի ճանապարհով, բայց անհոգ են իրենց երեխաների հոգևոր դաստիարակության գործում, ինչի պատճառով էլ երեխաները մեծանում են առանց իրական ապաշխարության: Հնարավոր է սա արդյոք: Իհարկե, այո՛: Փրկությունը ժառանգաբար չի փոխանցվում: Մենք փրկությունը չենք ստացել մեր ծնող-

ներից կամ պապիկներից ու տատիկներից: Փրկությունն այն չէ, ինչ կարող ես «մոր կաթի հետ» ստանալ: Այն անձնական ընտրության հարց է: Աստված «թռներ» չունի, Նա ունի միայն երեխաներ, որոնք ընդունում են Հիսուս Քրիստոսին որպես անձնական Տեր ու Փրկիչ: Առանց անձնական հավատքի չկա ոչ վերածնունդ, ոչ փրկություն:

Եվ աստվածաշնչյան չէ հավատալը, որ մեր երեխան երկինքը կժառանգի առանց փրկություն ստանալու

անձնական փորձառության, անգամ եթե նա ծնվել ու մեծացել է եկեղեցում:

Իմ երեխաներն այսօր փրկված են, և գլխավոր պատճառը, նախևառաջ, Աստծու շնորհն է: Բայց եթե խոսենք մարդկային տեսանկյունից, նրանք փրկված են, որովհետև ուսուցանված են Աստծու Խոսքով, և իրենք են որոշում կայացրել՝ հետևելու Հիսուսին:

Ցավոք սրտի, ոչ բոլոր ծնողներն են անհանգստություն դրսևորում իրենց երեխաների հավիտենական կյանքի մասին:

Սուրբ Գրքում խոսվում է հավատքի մեջ երեխաների դաստիարակության կարևորության մասին: «Կը յիշեմ քու ունեցած անկեղծ հաւատքդ, որ առաջ մեծ մայրդ Լատդիա և քու մայրդ Եւնիկէ ունեին և համոզուած են որ դուն դեռ ունիս» (Բ Տիմոթէոս 1:5): «Սակայն դուն հաստատո՛ւն կեցիր այն բաներուն մէջ, որոնք սորվեցար ու որոնց հաւատացիր, վասն զի գիտես թէ որմէ՛ սորված ես. նաև քու մանկութենէդ ի վեր սուրբ գրքերը գիտես, որոնք կրնան իմաստուն ընել քեզ փրկուելու Զրիստոս Յիսուսին վրայ եղած հաւատքովը» (Բ Տիմոթէոս 3.14):

Տիմոթէոսը փրկվեց, որովհետև նրա մայրն ու տատիկը կրթում էին նրան Աստծու Խոսքով, նրանք պատասխանատվություն էին վերցրել նրա հավիտենական ճակատագրի համար, և դա արդյունք տվեց:

Ինչպե՞ս դաստիարակել այնպիսի երեխաներ, որոնք իմաստուն կլինեն փրկություն ընդունելու համար.

1. *Տարե՛ք երեխաներին ձեզ հետ եկեղեցի:*

2. *Հետևե՛ք, որ ձեր երեխաները չհեռանան եկեղեցուց:*

Իմ երեխաներն ապաշխարել են դեռևս մանուկ տարիքում, բայց ես շարունակել եմ աղոթել նրանց համար: Եվ ճիշտ եմ արել: Ես աղոթում էի ոչ թե որովհետև չէի հավատում նրանց մանուկ հասակում ապաշխարությանը, այլ որովհետև գիտեի, որ այդ ապաշխարությունը գործնական նշանակություն կունենա միայն այն ժամանակ, երբ նրանք սկսեն քայլել հավատքով:

Այն երեխաները, որոնք մանուկ հասակում են հավատքի գալիս, հետո պատանի դառնալով՝ երիտասարդական ճամբարում, գուցե, սկսում են մեղքի զգացում ունենալ ու փրկության կարիք զգալ, և ապաշխարելով խոստովանում են, որ անգամ չեն հիշում իրենց առաջին

Մայիս, 2017թ., N 7 (91)

«ապաշխարությունը»:

Կարևոր է, որ թույլ տանք նրանց գիտակցաբար որոշում կայացնել ու երբեք չշտապենք այս հարցում:

3. Թող ձեր տան մեջ Քրիստոսը միշտ պատվելի լինի:

Քիչ է միայն եկեղեցի հաճախելը: Ջուտ եկեղեցի հաճախելը ծնում է երեսպաշտություն, եթե տանը Աստվածաշունչը չենք կիրառում: Թող ձեր երեխաներն իրենց առջև ունենան աստվածապաշտ ծնողի օրինակ:

4. Մի՛ դադարեք աղոթել ձեր երեխաների համար:

Թույլ մի՛ տվեք հոգևոր այնպիսի անկում ապրել, որ չկարողանաք աղոթել ձեր երեխաների համար: Թող Տիմոթեոսի օրինակը միշտ ձեր աչքերի առջև լինի, և իմացեք, որ չնայած երեխան ինքն է որոշում կայացնում, ձեր դերը նույնպես ծայրահեղ կարևոր է ձեր երեխաների ապաշխարության հարցում:

¼ ¶ à ô Þ² ò° ø ê à ô î ° Ô ´ ² Û ð Û° ð Æ ò

Հնչպես Պողոս առաքյալի, այնպես էլ մեր օրերում հաճախ էին եկեղեցի սպրդում սուտ եղբայրներ՝ Տիրոջ եկեղեցու պաշտամունքը լրտեսելու և Աստծու ժողովրդին ճանաչելու նպատակով: Դրանք ՊԱԿ-ի (Պետական անվտանգության կոմիտե) գործակալներն էին: Նրանց գործն այն էր, որ գործող եղբայրներին հավաքեին մեկտեղ և պայմանավորված ժամին կանչեին ՊԱԿ-ի աշխատակիցներին, վերջիններս էլ գալին ու ձերբակալեին նրանց՝ որպես օրենքով արգելված հավաքույթ անողների:

Դա հաջողվեց մեկին: Մի քանիսն էին մասնա մրա գործակիցները, և ես,

հասկանալի պատճառով, չեմ շեշտում նրանց անունները, քանի որ որոշ ժամանակ անց նրանք ապաշխարեցին և հիմա մեր սիրելի քույրերն ու եղբայրներն են, ոմանք էլ ննջել են Քրիստոսով: Եվ իմ նպատակը բնավ էլ այն չէ, որ ասեմ, թե նրանք ինչ են արել, այլ՝ ցույց տամ մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի հավատարմությունն ու սերը մեր նկատմամբ:

Դեպքը տեղի է ունեցել 1976 կամ 1977թ., ստույգ չեմ հիշում: «Եղբայրն» իր տարերքի մեջ էր: Նրան հաջողվեց համոզել մի քանի եղբայրների և հավաքել իր հարևանի տանը, իբր շատ կարևոր, հոգևոր պարզա-

բանման կարիք ունի: Այնտեղ էի և ինքս: Երբ նստեցինք, նա ասաց. «Ինչո՞ւ եք ինձ կանչել»: Այդտեղ էին նաև նրա հավատացյալ կիներն ու հավատացյալ մեծ տղան, որոնք քննության ժամանակ դատապարտում էին նրան: Վերջինները մինչև հիմա էլ ողջ և առողջ են ու նվիրված ծառայում են Տիրոջը:

- Չհասկացանք, այդ դու պետք է ասես, թե մեզ ինչո՞ւ ես կանչել և ո՞րն է կանչելուդ նպատակը,- զարմանքով ասացինք մենք և հասկացանք, որ ծուղակ է պատրաստված մեզ համար:

Այդ պահին հնչեց դռան զանգը: Տեսնել էր պետք, թե «եղբայրն» ինչ ահավոր ձայնով ճչաց. «Օգնեցե՛ք, սրանք ահ տալով՝ ինձ ստիպում են, որ հավատացյալ դառնամ»: Իրեն ուղղակի ներս նետող միլիցիոները, քաղաքացիական հագուստով երիտասարդ ՊԱԿ-ի աշխատակիցը և էլի մի քանիսը, մեզ վրա հարձակվելով, հարցրին.

- Ի՞նչ է պատահել, այս ի՞նչ ժողով է:

- Ի՞նչ ժողով, սրանք հավատացյալներ են, ինձ ահաբեկելով բերել են այստեղ, որ եթե չապաշխարեմ՝ սպանեն ինձ, - ասաց «եղբայրը»:

- Շուտ հավաքվեք և հետևեք մեզ,- ասաց ՊԱԿ-ի երիտասարդ աշխատակիցը, որը «օպերացիայի» ղեկավարն էր:

Հրագրանի ՊԱԿ-ի գրասենյակում ենք:

Երիտասարդ չեկիստն անմիջապես հեռազանգեց Երևան՝ ասելով, որ վերջապես բռնել են Միշա Սվարյանին, կարծես փախուստի մեջ կամ թաքնված են եղել:

- Այդ ե՞րբ են այդքան «նշանավոր» դարձել,- ասացի:

- Դու շատ վտանգավոր անձնավորություն ես, որ քո բուրժուական գաղափարախոսությամբ թունավորում ես մարդկանց, - ասաց չեկիստը:

Նա մտավ ներսի սենյակը և մի փոքր ուշացավ: Ապա դուրս գալով՝ ասաց.

- Դուք կարող եք ազատ զրուցել,- և դուրս գնաց:

Մնացել էինք երկուսով՝ ես և «եղբայրը»: Քանի որ առաջին անգամն էի նման փորձության ենթարկվում, մի տեսակ երկյուղ կար իմ մեջ, չորացել էր բերանս, և դող կար իմ մեջ: Մի պահ կարծես մոռանալով Տիրոջը՝ փորձում էի դասավորել մտքերս, թե ի՞նչ են ասելու նրանց, բայց չէր ստացվում: Սկսեցի աղոթել Տեր Հիսուսին, որ Իր ողորմությամբ ինձ հանի այդ ողորմելի վիճակից: Ասածու Հոգին ինձ առավ իր մեջ: Նա իմ միջից դուրս վանեց վախն ու մարմնից բխող ամեն երևույթ: Սուրբ Հոգին ինձ հայտնեց, որ իմ ու «եղբոր» խոսքերը ձայնագրվում են ներսի սենյակում: Օգտվելով առիթից՝ նրան ասացի մոտավորապես այսպիսի խոսքեր. «Թեև դու, այս

Տուլխա, 2017թ., N 7 (91)

դրաման հորինելով, կամենում ես, որ ինձ բռնեն, ու երեխաներս որբի մման մեծաման, սակայն ես քեզ ներելով՝ աղոթում եմ, որ Տերը ների և պահի քեզ, որ քո երեխաները որբություն չտեսնեն: Ինձ այդպես է սովորեցրել իմ պաշտելի Հիսուսը: Ասածու վախ ունեցիր և թող չարություններդ, ու Աստված քեզ կների»: Խոսեցի մաև մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի սիրո մասին:

Մեկ ժամը չլրացած՝ հայտվեց սև «24»-ը: Ես արդեն հանգիստ էի Տիրոջ մեջ: Հավատացյալներին մեկիկ-մեկիկ քննելուց հետո բոլորին բաց թողեցին՝ պահելով միայն ինձ և տանտիրոջը: Չորս թե հինգ հոգով սկսեցին քննությունը: Այնպիսի հերյուրանք և թանձր մեղադրանք-գրպարտանքներ էին ներկայացվում եկեղեցու, եղբայրների և իմ հասցեին, որ գրեթե անհնար էր լինում տանելը, թեև ներսս խաղաղ էր և ուրախ: Այդ ներքին ուրախությունը նկատեց մաև Երևանից եկած պաշտոնյան, որն էլ, հայտնելով իր գայությունը, ասաց.

- Ի՞նչ ես անընդհատ ժպտում, կարծես «բուլվար» ես եկել: Քո այդ ժպիտը չեմ կարողանում տանել: Գիտե՞ս որտեղ ես գտնվում:

- Այո՛, արդեն տեսել եմ Չերժինսկու դիմաքանդակը,- եղավ պատասխանը:

- Այս ի՞նչ մեղադրանքներ են հնչում քո հասցեին: Ինչո՞ւ եք այս

մարդուն կանչել այդտեղ եղբորդ հետ և ստիպել, որ դառնա հավատացյալ, հակառակ դեպքում վատ կվարվեք նրա հետ, այդ ի՞նչ էիք անելու:

Երբ խոսելու թույլտվություն խնդրեցի պաշտոնյայից, «օպերացիայի» երիտասարդ կազմակերպիչը չէր թողնում: Շատ խնդրելուց հետո թույլատրվեց խոսել:

- Խնդրում եմ ամբաստանողին ասեք, թե մենք ո՞ր ժամին ենք իրեն հրավիրել այնտեղ:

- Ի՞նչ կարևոր է ժամը: Խնդրում եմ թույլ չտալ դրան մման հարցադրումներով դիմի մեզ,- միջամտեց երիտասարդ չեկիստը:

- Դա շատ կարևոր է, որ պարզվեն նրա ստերը և այն, որ դուք խաբում եք ձեր վերադասին:

Երբ լսեց այդ խոսքերը, մա հարձակվեց վրաս, որ խփի, բայց չթողեցին: Նա անընդհատ կրկնում էր. «Չերքակալեք դրան»:

Աստված գուք դրեց փորձառու պաշտոնյայի մեջ, և մա, դիմելով ինձ, ասաց.

- Դու գիտես չէ՞, թե քեզ ի՞նչ է սպասում, եթե չհիմնավորես ասածդ:

- Այո՛, պատասխանատու եմ յուրաքանչյուր խոսքիս համար:

Նա, դառնալով «եղբորն», ասաց.

- Պատասխանիր, ո՞ր ժամին են քեզ հանդիպել նրանք և որտե՞ղ:

- Դե, երևի կլինեք ժամը ինը կամ մի քիչ ավել:

- Խնդրում եմ զանգահարեք Չա-

րենցավանհի կարի ֆաբրիկա և հարցրեք, թե առավոտյան ժամը ութից որտեղ եմ եղել,- ասացի:

- Որտե՞ղ ես եղել,- հարցրեց պաշտոնյան:

- Աշխատանքի վայրում,- ասացի:

Պաշտոնյա պետը հասկացավ, որ այս ամենը խաբկանք է, թողեց մատնիչի «գործը» և շեշտը դրեց հավատքիս վրա: Սկզբում գործի դրեց բարոյախոսության մուրբ մեքենան: Երբ բան դուրս չեկավ, գործի դրեցին ահաբեկչության մեքենան: Մինչև իսկ՝ մահվան սպառնալիք, որ չլսելու դեպքում կնետվեմ ՊԱԿ-ի նկուղային հարկ, և կես ժամ հետո ոսկորներս կթողնեն այնտեղի սոված «կոխները»: Պահանջում էին, որ ստորագրություն տամ այն մասին, որ այլևս չեմ խոսելու Հիտլերի: Երկար հարցուփորձից հետո ինձ բաց թողեցին: Ես, իհարկե, իրենց ուզած պահանջը չկատարեցի, բայց գրեցի, որ հրապարակայնորեն չեմ քարոզի, որն օրենքով արգելված էր, բայց եթե մեկը մոտենա ինձ և հարցնի Հիտլերի մասին, ես չեմ կարող չպատմել Նրա գոյության և սիրո մասին: Ասացի նաև, որ ես իմ ընտանիքով պաշտում եմ մեր Աստծուն: Հաջորդ օրն էլ կանչեցին, քննեցին և վերջին նախագիտազանցումը տալով՝ բաց թողեցին:

Քիչ ժամանակ անց լսեցի, որ «օպերացիայի» երիտասարդ ղեկավարը ազատվել է աշխատանքից, որովհետև ՊԱԿ-ի պաշտոնյա ղեկա-

վարը համոզվել էր, որ դիտավորյալ են սարքել այդ տեսարանը, որպեսզի երիտասարդ չեկիստը ցույց տա իր «գործունյա» լինելը, և պաշտոնը բարձրացնեն:

Թող հավիտյանս հավիտենից փառավորվի մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Բրիստոսի Սուրբ Անունը մեր սրտերում, որ ինձ գորացրեց և խոսքեր տվեց՝ Իր Խոսքի համաձայն, երբ ատյանի առջև էի կանգնած: Նա վեր հանեց ճշմարտությունը և ինձ ազատեց նրանց ձեռքից, իսկ չեկիստը ազատվեց աշխատանքից:

Ես հաճախ էի աղոթում «եղբոր» համար, որ Տերը ների և ապաշխարություն տա նրան ու նրա հարազատներին, որոնք մույնպես գործակից էին նրա հետ, բացի կնոջից ու մեծ տղայից: Թեև նրա կյանքում շատ դիպվածներ հանդիպեցին, բայց, փառք Աստծու, ի վերջո զոջաց իր արարքի համար և ապաշխարեց: Նա և նրա հարազատները ապաշխարեցին ու դարձան մեր սիրելիները, ինչը շատ ուրախացրեց մեզ: Ես նրանցից լավը չեմ, և ոչ էլ իմ նպատակը՝ նրանց պարսավելը: Մեր պատերազմը մարդկանց հետ չէ, այլ այս աշխարհի իշխան հանդիսացող օդի իշխան սատանայի հետ: Մենք այստեղ տեսնում ենք Աստծու հավատարմությունն Իր զավակների նկատմամբ, որի համար հավիտյանս հավիտենից փառք Իրեն:

Միշտ Սվարյան

Տուխա, 2017թ., N 7 (91)

ԱՂՈԹՔԻ ԿՇԻՈՒՆ

Մի օր բավականին վատ հազմված մի կին մտավ մթերային խանութ և մոտեցավ խանութի տիրոջը.

- Սը՛ր, չե՞ք կարող ինձ պարտքով մի փոքր մթերք տալ: Բանն այն է, որ ամուսինս ծանր հիվանդ է և չի կարողանում աշխատել, իսկ մեր յոթ երեխաները սոված են և ուտել են ուզում,- ամոթխած ներկայացրեց իր ընտանիքի վիճակը:

Խանութի տերը՝ Ջոն Լոնգհամսը, նրան կոպտորեն լռեցրեց ու ասաց, որ իրեն չանհանգստացնի իր հոգսերով: Սակայն կինը, հասկանալով, որ էլ դիմելու տեղ չունի, համառեց.

- Խնդրում եմ, սը՛ր, ես գումարը կվերադարձնեմ անմիջապես, հենց որ հնարավորություն ունենամ:

- Չեմ կարող պարտքով տալ, քանի որ դուք իմ խանութում բացած հաշիվ չունեք:

Նրանցից ոչ հեռու կանգնած էր մի հաճախորդ և լսում էր նրանց խոսակցությունը: Նա մոտեցավ խանութի տիրոջն ու ասաց, որ իր հաշվին գրի այն գումարը, ինչքանի որ գնումներ կկատարի այդ կինը: Ջոնը դժկամությամբ դիմեց կնոջը.

- Դու գնումների ցուցակ ունե՞ս:

- Այո՛, սըր,- կարմրելով պատասխանեց կինը:

- Լավ, դիր քո գնումների ցուցակը կշեռքի մի նժարին: Ես քեզ կտամ այնքան սնունդ, որքան որ կշռի քո ցուցակը:

Կինը գլխիկոր որոշ ժամանակ կանգնած էր, ապա ձեռքը տարավ գրպանը և այնտեղից հանեց թղթի մի կտոր և զգուշորեն դրեց կշեռքի նժարին: Խանութի տիրոջ և հաճախորդի աչքերը լայնացան, երբ թղթի կտորի ծանրության տակ կշեռքի սլաքը ճոճվեց մինչև վերջ:

Խանութի տերը, նայելով կշեռքին, թեքվեց դեպի հաճախորդը և դժկամությամբ արտաբերեց.

- Ես չեմ կարող հավատալ...

Հաճախորդը ժպտաց, և խանութի տերն սկսեց կշեռքի մյուս նժարին մթերք դնել: Ոչ մի կերպ դրված սնունդը չէր գերակշռում թղթի կտորին: Մթերքն արդեն չէր տեղավորվում կշեռքի նժարի վրա:

Խանութի տերը ապշահար նայում էր թղթի կտորին: Վերջապես նա կշեռքի նժարից վերցրեց թղթի կտորը և զարմացած նայեց նրա վրա: Այն գնումների ցուցակ չէր, այլ աղոթք, որում ասվում էր. «Միբեյի՛ Տեր, Դու գիտես իմ կարիքները, և դրանք ես բերում եմ Քեզ»:

Կինը շնորհակալություն հայտնեց նրանց և դուրս եկավ խանութից: Բարեհոգի հաճախորդը հիսուն դոլար վճարեց կնոջ գնումների համար և ասաց.

- Դա ավելի թանկ արժե, միայն Աստված գիտի, թե որքան է կշռում աղոթքը:

Այնպես լինեիս, ինչպես ես եմ...

Պողոսը պատասխանում է արքա Հերովդես Ագրիպաս Երկրորդին. «Աստուծո՛ւմ եր խնդրեի որ թե՛ քիչով և թե՛ շատով, ոչ թե միայն դուն, հապա ամենն ալ որոնք այսօր ինձի կը լսեն, այնպես ըլլան ինչպէս ես եմ, այս կապերէն զատ» (Գործք առաքելոց 26:29):

Մենք բոլորս մեզ շրջապատող մարդկանց տարբեր կերպ վկայում ենք Հիսուսի և Նրա՝ մեռելներից հարություն առնելու մասին: Ոմանք շատ են վկայում, մյուսները՝ քիչ: Մեկը՝ ամեն օր, մյուսը՝ ամիսը մեկ անգամ: Բայց եկեք անկեղծորեն հարցնենք ինքներս մեզ. կարո՞ղ ենք մենք արդյոք վստահ, ինչպես Պողոս առաքյալը, հռչակել Աստծու առջև. «Հա՛յր, խնդրում եմ Քեզ, թող յուրաքանչյուրը, ում ես քարոզում եմ Ավետարանը, դառնա ամեն ինչում նույնպիսի քրիստոնյա, ինչպիսին ես եմ»:

Թող Տերը օրհնի ձեզ, խորհեք այս մտքի շուրջ և խոսեք Հիսուսի հետ աղոթքով այս մասին այսօր:

ՓՉ Ծօ àô ä ² î ² êÊ ² Û
ÀÛÂ ° ԾօàÔÛ° ԾÆ Ծ° î

1. Ի՞նչն է մահվանից ավելի դառը:

«Ես իմ սրտովս պտըտեցայ՝ որպէս զի գիտնամ և քննեմ ու փնտռեմ իմաստութիւնը ու հանճարը. եւ յիմարութեան չարութիւնը ու անմատութիւնը և խենթութիւնը գիտնամ. ու ես մահուանէ դառն գտայ այն կիներ՝ որուն սրտին մէջ ցանցեր և ուռկաններ, ու ձեռքերուն մէջ կապանքներ կան. Աստուծոյ առջև հաճելի եղողը անկէ կ'ազատի, բայց մեղաւորը անկէ կը բռնուի» (Ժող.7:25-26):

2. Աստծո՞ւ ձեռքն ընկնել, թե՞ մարդկանց:

Եբր. 10:31-ում ասվում է. «Սարսափելի բան է կենդանի Աստուծոյ ձեռքը իյնալը»: Իսկ երբ Դավիթ թագավորը մարդահամար անելով մեղանշել էր, Աստված ուղարկեց Գադ մարգարեին, ու նա Դավթին ասաց. «Տերը այսպէս կ'ըսէ. Ընտրէ քեզի՝ կա՛մ երեք տարուան սով, կա՛մ երեք ամիս քու թշնամիներուդ երեսէն փախչիս, ու քու թշնամիներուդ սուրը քեզի հասնի, և կա՛մ երեք օր Տէրոջը սուրը, այսինքն ժանտախտ, ըլլայ երկրիս մէջ, ու Տէրոջը հրեշտակը Իսրայէլի բոլոր սահմաններուն մէջ կոտորած ընէ. և հիմա տես, զիս դրկողին ի՞նչ պատասխան տանիմ» (Ա Մնաց. 21:13):

Դավիթը նախընտրեց Աստծու ձեռքն ընկնելը: Եվ հիմա ի՞նչ. Աստծո՞ւ ձեռքն ընկնել, թե՞ մարդկանց: Դուք ո՞րը կ'ընտրէք:

3. Ո՞վ է Աստծուն փոխ տալիս:

«Աղքատին ողորմութիւն ընողը Տէրոջը փոխ կու տայ, ու Անիկա անոր հատուցում պիտի ընէ» (Առ.19:17):

4. Աղքատին անարգելով ո՞ւմ ենք մենք անարգում:

«Աղքատին զրկանք ընողը անոր Ստեղծիչը կ'անարգէ. բայց տնանկին ողորմութիւն ընողը զԱնիկա կը պատուէ» (Առ.14:31): «Աղքատը ծաղր ընողը անոր Ստեղծիչը կ'անարգէ, և ձախորդութեան վրայ ուրախացողը անպատիժ պիտի չմնայ» (Առ.17:5):

5. Ե՞րբ պէտք է վեճը դադարեցնել:

«Կռիւին սկզբնատրութիւնը ջուրին արձակմանը կը նմանի. ուրեմն վեճը չբռնկած՝ ետ քաշուէ» (Առ.17:14):

6. Ո՞ւմ տրե՛ց չարիքը չի հեռանում:

«Ով որ աղէկութեան փոխարէն չարիք կը հատուցանէ, չարիքը անոր տունէն պակաս պիտի չըլլայ» (Առ.17:13):

7. Ո՞ւմ աղաղակը չի լսվի:

«Ով որ աղքատին աղաղակը չլսելու համար իր ականջը կը գոցէ, ինք ալ պիտի աղաղակէ, ու իրեն լսող պիտի չըլլայ» (Առ.21:13):

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

*Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատարար Իրեն ու փրկության ունենաք:
Այդ մասին Նովիանուս 3.16-ում կարդում ենք.*

*«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փոխեց, որ ով
Նրան հավատա չկորցի, այլ հավիպենական կրակը ունենա»:*

*Եթե Դուք ուզում եք այնպիսի մոտրիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք
դիմել հեղինակ հեռախոսահամարներով.*

Երևան

Ազան	093-53-25-26
Ջեյրոն	055-66-82-06, 099-66-82-06
Էրեբունի	093-53-43-68
Կենտրոն	093-53-25-26
Կոմիտաս	093-26-20-72
ՀԱԹ(Բանգլադեշ)	094-65-70-43
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80
Նորքի զանգված	091-16-49-45
Շենգավիթ, Չարբախ	077-55-57-55
Աջափնյակ	093-83-71-31
Քանաքեռ	093-53-25-26
3-րդ մաս	093-83-71-31

Շրջաններ

Արույան	094-34-75-91
Ալավերդի	094-30-80-40
Աշտարակ	098-01-72-60
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70
Արարատ	094-20-60-36
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22
Արմավիր	077-84-45-05
Արտաշատ	093-72-48-88
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31
Արտաշատ (Ազատավան)	098-46-12-61
Գավառ	093-68-84-92
Դիլիջան	093-18-77-33
Եղեգնաձոր	077-40-26-24
Զանգեզուր	094-00-94-08
Էջմիածին	093-88-68-74
Խջևան	098-99-55-84
Հրազդան	094-22-33-15
Ղարաբաղ	094-00-94-08
Ծամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64
Մարտունի	093-86-30-13
Նոյեմբերյան	094-92-01-90
Շիրակի մարզ	099-30-79-69
Չարենցավան	093-28-64-13
Սպիտակ	094-92-00-60
Սևան	093-53-25-26
Վանաձոր	094-92-00-03
Վանաձոր	093-08-71-29
Վարդենիս	094-91-44-80
Վեդի	094-03-26-16
Տաշիր	093-09-84-33
Տավուշ	093-43-72-33

Ամիրքեկյան Հրահատ
Այդինյան Լևոն
Բարսեղյան Մնացական
Ամիրքեկյան Հրահատ
Ալավերդյան Սարգիս
Սահակյան Վարդան
Ղազարյան Ահարոն
Անտոնյան Արթուր
Ամիրջանյան Արմեն
Վարդանյան Անդրանիկ
Ամիրքեկյան Հրահատ
Վարդանյան Անդրանիկ

Զաքարյան Սամվել
Դավոյան Վալերի
Մկրտչյան Անդրանիկ
Գասպարյան Միշա
Ներսիսյան Նորիկ
Փիլոյան Պողոս
Ալվազյան Վազգեն
Համբարձումյան Վաչագան
Վարդանյան Անդրանիկ
Թովտյան Ստյոպա
Մանուկյան Վարուժան
Սահակյան Սասուն
Մարտիրոսյան Արզուման
Մարդյան Միկ
Հովակիմյան Ռոբերտ
Մարգարյան Լևոն
Օհանյան Աշոտ
Մարդյան Միկ
Հարությունյան Սուրեն
Հարությունյան Մելսիկ
Արշակյան Մելիք
Նավասարդյան Ռուբեն
Դարձանյան Գրիշա
Հայրապետյան Գևորգ
Վարդանյան Մարտուն
Ամիրքեկյան Հրահատ
Խաչատրյան Արտակ
Նազարյան Ավետիք
Նշանյան Տոփիկ
Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Մուքիասյան Նորիկ
Օհանյան Արթուր

ՍԻՐՈՒՄԵՍ ԵՂԲՈՐԴ

Մենք գիտենք որ մահեն կեանքի փոխուեցանք, վասն
զի եղբայրները կը սիրենք, ան որ եղբայրը չսիրեր՝
մահուան մէջ կը մնայ:

Ա Հովհ. 3:14

Բայց ան որ իր եղբայրը կ'արէ, խաւարի մէջ է ու
խաւարի մէջ կը քալէ, ու չգիտեր թէ ո՛ր կ'երթայ, վասն զի
խաւարը անոր աչքերը կուրցուցեր է:

Ա Հովհ. 2:11

Ան որ կ'ըսէ թէ լոյսի մէջ է, ու իր եղբայրը կ'արէ,
անկիս քակաւին խաւարի մէջ է:

Ա Հովհ. 2:9

Ան որ իր արելութիւնը նենգութեամբ կը ծածկէ, անոր
չարութիւնը ժողովքի մէջ պիտի յայտնուի:

Առակաց 26:26

Ամէն ով որ իր եղբայրը կ'արէ՝ մարդասպան է, ու
գիտիք որ ամէն մարդասպան իր մէջ քնակած յախ-
րենական կեանք չունի:

Ա Հովհ. 3:15